

[Indenrigsministeren]

hold til lovens § 14 er øverste administrative myndighed inden for bistandslovens område.

Det må derfor i første række være socialministeren, der må tage stilling til, om Københavns socialborgmesters handlemåde har været berettiget efter den sociale lovgivnings regler.

Jeg har gjort socialministeriet bekendt med spørgsmålet og med mit svar.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (18/5 78) af:

Kjærulff-Schmidt (FP):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om de betænkeligheder, der af havbiologer er anført imod opførelse af en Storebæltsbro?«
(Spm. nr. 788).

Begrundelse.

Ifølge radio og TV har en konference af baltiske havbiologer ved et møde i Rostock vedtaget en resolution, hvori der udtales, at Storebæltsbroen af hensyn til de havbiologiske forhold under ingen omstændigheder må opføres.

I svaret bedes angivet, hvilke danske undersøgelser der er gennemført, og hvilke konklusioner der har kunnet drages heraf.

Besvarelse (25/5 78):

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Efter det oplyste har den konference i Rostock, som omtales i spørgsmålets begrundelse, ikke officiel status, men har deltagelse af videnskabsmænd og forskere (oceanografer, hydraulikere, kemikere, fysikere m.v.) med generel interesse for forholdene i Østersøen. Ifølge deltagerlisten skal kun enkelte havbiologer have deltaget i konferencen, og havbiologi er ikke drøftet på konferencen.

For at bedømme den faste Storebæltsforbindelsens indflydelse på vandudvekslingen mellem Kattegat og Østersøen har Dansk Hydraulisk Institut for Statsbroen Store Bælt udført en serie hydrauliske beregninger baseret på beregningsprincipper opstillet af lektor Flemming Bo Petersen, Institutet for Strømningsmekanik og Vandbygning. Resultatet af beregningerne har vist, at den faste forbindelse med de ønskede dæmningslængder vil forøge strømningssmodstanden gennem Store

Bælt med den følge, at der vil ske en ret begrænset reduktion af vandføringen gennem bæltet. Størrelsesordenen af denne reduktion er beregnet til 3-6 pct.

Endvidere viser beregningerne, at saltholdigheden af Østersøens overflade- og mellemvand generelt vil blive reduceret med 3 à 4 pct. i forhold til situationen uden fast forbindelse. For overfladevandet betyder det en reduktion af saltholdigheden fra 8 promille til 7,6 à 7,8 promille, og for vandet i mellem laget betyder det en reduktion af saltholdigheden fra de nuværende ca. 11 promille til ca. 10,3 à 10,6 promille. Disse reduktioner er væsentlig mindre end de kendte naturlige variationer i Østersøens saltholdighed. Ved århundredets begyndelse var overfladevandets saltholdighed således 7 promille og saltholdigheden af vandet i mellemlaget ca. 9,5 promille.

Det skal bemærkes, at det skønsmæssigt vil tage 25-50 år, før virkningen af den faste forbindelse har gjort sig fuldt gældende på Østersøens saltholdighed. Andre faktorer, herunder særlig klimatiske, må derfor formodes at have en væsentlig større indflydelse på den forventede fremtidige saltholdighed.

Resultatet af beregningerne har været forelagt Havforureningslaboratoriet, Vandkvalitetsinstituttet, samt været drøftet med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelse.

Det må konkluderes, at reduktioner af saltholdigheden i Østersøen generelt vil kunne resultere i en vis forskydning af sammensætningen af plante- og dyrelivet til gunst for mere ferskvandsprægede arter. Endvidere kan der være en teoretisk risiko for, at den beregnede ændring af saltholdigheden i Østersøen vil kunne medføre en forringelse af torskens ynglebetingelser i den centrale del af Østersøen. Det skal dog bemærkes, at der er tale om *mulige* konsekvenser af en beregnet reduktion i saltholdigheden i Østersøen, og at det på ingen måde er sikkert, at den marginale ændring, som der her er tale om, vil få nævnte konsekvenser.

Til *miljøministeren* (18/5 78) af:

Kjærulff-Schmidt (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at vej- og jernbaneanlæg bliver omfattet af miljøbeskyttelsesloven?«